

**Η Δόξα και ο Δοξασμός
όπως Αποκαλύπτονται στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιω 1:14, 2:11, 5:44,
8:54, 12:23, 13:31-32, 17:1, 5, 22

- I. Η δόξα είναι μια ιδιότητα του Θεού—είναι η έκφραση του Θεού, ο Θεός που εκφράζεται στο μεγαλείο Του—Εξ 40:34, Πραξ 7:55, Β΄ Πε 1:3, Απ 21:11.**
- II. Η δόξα του Θεού σχετίζεται ουσιαστικά με την οικονομία του Θεού—Εφ 1:6, 10, 12, 14, 3:21, 5:27:**
- A. Ο Τριαδικός Θεός είναι Θεός δόξας—Πραξ 7:2, Εφ 1:17, 3:14, 16, Α΄ Κορ 2:8, Β΄ Κορ 4:6, Α΄ Πε 4:14.
 - B. Ο αιώνιος σκοπός του Θεού είναι να φέρει τους πολλούς Του γιους στη δόξα—Εβρ 2:10, Α΄ Κορ 2:7, Εφ 1:5-6, 12, 14.
 - Γ. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό στην εικόνα Του ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να Τον εκφράζει στη δόξα Του—Γεν 1:26, Κολ 1:15, Β΄ Κορ 4:4, 6.
 - Δ. Το ότι αμαρτάνουμε σημαίνει ότι υπολειπόμαστε της δόξας του Θεού και, συνεπώς, ότι εκφράζουμε την αμαρτία και τον αμαρτωλό εαυτό, καθώς αγαπάμε τη δόξα των ανθρώπων περισσότερο από τη δόξα του Θεού—Ρωμ 3:23, Ιω 5:44, 7:18α, 12:43.
 - E. Η λύτρωση του Χριστού έχει εκπληρώσει τις απαιτήσεις της δόξας του Θεού—Ρωμ 3:24-25, Εβρ 9:5, βλ. Γεν 3:24.
 - ΣΤ. Μέσω του ευαγγελίου της δόξας του Χριστού, ο Θεός μάς κάλεσε δια της αιώνιας δόξας Του και μέσα σε αυτήν—Β΄ Κορ 4:4, Α΄ Τιμ 1:11, Α΄ Θεσ 2:12, Α΄ Πε 5:10.
 - Z. Ο Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα κατοικεί μέσα μας ως η ελπίδα της δόξας—Κολ 1:27, 3:4, 11.
 - H. Καθώς αντικατοπτρίζουμε τη δόξα του Κυρίου, μεταμορφωνόμαστε στην εικόνα Του από δόξα σε δόξα—Β΄ Κορ 3:18.
 - Θ. Ο στόχος της οργανικής σωτηρίας του Θεού, και το τελευταίο στάδιο αυτής, είναι η δόξα—ο δοξασμός μας—Εβρ 2:10, Ρωμ 8:17, 21, 30.
 - I. Η οικοδομή του Θεού είναι ο Τριαδικός Θεός που υφαίνεται μέσα μας, για να μπορούμε να γίνουμε η ένδοξη συλλογική έκφρασή Του—Εφ 2:21-22, 3:17α, 19β, 21, 4:16, 5:27 βλ. Εξ 40:34, Α΄ Βασ 8:10-11, Ιεζ 43:4-5, Αγ 2:7, 9.
 - ΙΑ. Επειδή η βασιλεία του Θεού και η δόξα του Θεού είναι αδιαχώριστες, η δόξα Του θα φανερωθεί στην ερχόμενη βασιλεία—Μτ 6:13, 16:27, 26:29, Α΄ Θεσ 2:12, Απ 5:13.
 - ΙΒ. Ένα εξαιρετικό χαρακτηριστικό της Νέας Ιερουσαλήμ είναι ότι περιέχει τη δόξα του Θεού, την έκφρασή Του. Ο συλλογικός άνθρωπος, ολόκληρη η πόλη της Νέας Ιερουσαλήμ, θα φέρει τη δόξα του Θεού, η οποία είναι ο ίδιος ο Θεός που λάμπει μέσα από την πόλη, τη σύζυγό Του—Απ 19:7-9, 21:2, 10-11.
 - ΙΓ. Η δόξα του Θεού στην οικονομία του Θεού σχετίζεται με το αποκορύφωμα της θείας αποκάλυψης—ο Θεός έγινε άνθρωπος ώστε να μπορεί ο άνθρωπος να γίνει Θεός στη ζωή, τη φύση και την έκφραση, αλλά όχι στη Θεότητα—Ιω 1:14, Κολ 3:4, Εβρ 2:10, Απ 21:10-11.
 - ΙΔ. Ο στόχος της οικονομίας του Θεού είναι όλοι εμείς να ακτινοβολούμε τη δόξα Του—Απ 21:2, 23-24.
- III. Η δόξα του Θεού σχετίζεται με την ενσάρκωση, την ανθρώπινη διαβίωση, την σταύρωση, την ανάσταση, την ανάληψη και την επιστροφή του Χριστού, καθώς και με το γεγονός ότι ο Χριστός είναι ο λύχνος στη Νέα Ιερουσαλήμ:**
- A. Στη ζωή και το έργο Του, ο Κύριος Ιησούς δεν αναζήτησε τη δική Του δόξα, αλλά τη δόξα Εκείνου που Τον έστειλε—Ιω 7:18, 8:50, 54.

- Β. Ο Χριστός δοξάστηκε στην ανάστασή Του—Λκ 24:26, Ιω 7:39, 17:5, Πραξ 3:13, Α΄ Πε 1:21.
- Γ. Ο Χριστός δοξάστηκε στην ανάληψή Του. Ο Κύριος Ιησούς ήταν πρότυπο ανθρώπου που «διέσχισε το ποτάμι» και εισήλθε στη δόξα του Θεού, όπου στέφθηκε με δόξα και τιμή—Εβρ 2:9-10, 6:19-20, 9:24.
- Δ. Ο Κύριος, όντας ο Υιός του Ανθρώπου, θα έρθει μέσα στη δόξα του Πατέρα—Μτ 16:27, Λκ 21:27.
- Ε. Στη Νέα Ιερουσαλήμ στην αιωνιότητα, ο Χριστός, ο Αμνός που είναι ο λύχνος, θα λάμπει με τον Θεό που είναι το φως, για να δια φωτίζει τη Νέα Ιερουσαλήμ με τη δόξα του Θεού, η οποία αποτελεί την έκφραση του θείου φωτός—Απ 21:11, 23, 22:5.

IV. Στο κατά Ιωάννη Ευαγγέλιο μπορούμε να δούμε τη δόξα και τον δοξασμό του Κυρίου Ιησού:

- Α. «Είδαμε με θαυμασμό τη δόξα του, δόξα όπως ενός μονογενούς από τον Πατέρα» (Ιω 1:14). Αυτό αναφέρεται στο μετασχηματισμό του Χριστού στο όρος (Μτ 17:1-2, 5).
- Β. «Ο Ιησούς...φανέρωσε τη δόξα του». Η θειότητα του Κυρίου φανερώθηκε—Ιω 2:11.
- Γ. Ο Κύριος Ιησούς δε έλαβε «δόξα από ανθρώπους», και ρώτησε, «Πώς δύναστε εσείς να πιστέψετε, αφού λαβαίνετε δόξα ο ένας από τον άλλο, ενώ τη δόξα που προέρχεται από το μόνο Θεό δεν ζητάτε;»—Ιω 5:41, 44.
- Δ. «Εκείνος που μιλά από τον εαυτό του ζητά τη δόξα τη δική του. Όποιος όμως ζητά τη δόξα εκείνου που τον έστειλε, αυτός είναι αληθινός»—Ιω 7:18:
 - 1. «Εγώ όμως δε ζητώ τη δόξα μου. Υπάρχει αυτός που τη ζητά και κρίνει»—Ιω 8:50.
 - 2. «Αν εγώ δοξάσω τον εαυτό μου, η δόξα μου δεν είναι τίποτα. Είναι ο Πατέρας μου που με δοξάζει»—Ιω 8:54.
 - 3. «Γιατί αγάπησαν περισσότερο τη δόξα των ανθρώπων παρά, βεβαίως, τη δόξα του Θεού»—Ιω 12:43.
- Ε. Ο Ιησούς είπε, «Έχει έρθει η ώρα να δοξαστεί ο Υιός του ανθρώπου» (Ιω 8:23). Το να δοξαστεί ο Ιησούς ως ο Υιός του Ανθρώπου σήμαινε ότι επρόκειτο να αναστηθεί.
- ΣΤ. Στο κεφάλαιο 17 ο Ιησούς είπε, «Πατέρα,...δοξάσε τον Υιό σου, για να δοξάσει ο Υιός εσένα» (εδάφιο 1). «Και τώρα δοξασέ με εσύ, Πατέρα, κοντά στον εαυτό σου με τη δόξα που είχα κοντά σου προτού να υπάρχει ο κόσμος» (εδάφιο 5):
 - 1. Αυτό ήταν το θέμα προσευχής του Κυρίου στον Ιωάννη 17.
 - 2. Πριν από αυτή την προσευχή, ο Κύριος Ιησούς είχε προβλέψει ότι Εκείνος επρόκειτο να δοξαστεί και ότι ο Πατέρας έμελλε να δοξαστεί μέσα Του—Ιω 12:23, 13:31-32.
 - 3. Ο Χριστός επρόκειτο να αναστηθεί για να ανυψώσει την ανθρώπινη φύση Του μέσα στο θείο στοιχείο, ώστε να εκφράζεται το θείο στοιχείο Του. Ως αποτέλεσμα, ολόκληρη η ύπαρξή Του, η θειότητα και η ανθρώπινη φύση Του, επρόκειτο να δοξαστεί. Συνεπώς, ο Πατέρας έμελλε να δοξαστεί μέσα στον Υιό.
- Ζ. Ο Κύριος Ιησούς προσευχήθηκε να εισέλθουμε στο ανώτατο στάδιο της ενότητας—την ενότητα μέσα στη θεία δόξα για τη συλλογική έκφραση του Τριαδικού Θεού: «Κι εγώ τη δόξα που μου έχεις δώσει τους την έχω δώσει, για να είναι ένα καθώς εμείς είμαστε ένα»—Ιω 17:22:
 - 1. Αυτή είναι η βαθύτερη ενότητα των πιστών, η ενότητα μέσα στη θεία δόξα για τη συλλογική έκφραση του Θεού.
 - 2. Σε αυτή την πτυχή της ενότητας οι πιστοί, αφού έχουν αρνηθεί τον εαυτό τους πλήρως, απολαμβάνουν τη δόξα του Πατέρα ως τον παράγοντα της τελειοποιημένης ενότητάς τους και, έτσι, εκφράζουν τον Θεό με έναν συλλογικό, οικοδομημένο τρόπο.

V. Όντας η ενσωμάτωση του Τριαδικού Θεού, ο Χριστός ο Υιός είναι ο δοξασμός του Πατέρα—Ιω 17:1, 5, 22-23:

- A. Δοξασμός σημαίνει φανέρωση. Το να δοξάζεται κάποιος σημαίνει να φανερώνεται.
- B. Το κύριο σημείο του μηνύματος του Κυρίου στον Ιωάννη 14 έως 16 είναι ότι ο Υιός επρόκειτο να δοξαστεί ώστε να δοξαστεί και ο Πατέρας μέσα στον Υιό:
 - 1. Στο μήνυμά Του ο Κύριος μίλησε για δοξασμό, και στην προσευχή Του προσευχήθηκε για δοξασμό—Ιω 13:31-32, 14:13, 15:8, 17:1, 5.
 - 2. Ο Χριστός δοξάστηκε από τον Πατέρα με τη θεία δόξα κατά την ανάστασή Του—Ιω 7:39:
 - α. Η λέξη «δοξάστηκε» συνδέεται με τη λέξη «αναστήθηκε» επειδή ο Κύριος δοξάστηκε όταν αναστήθηκε. Η ανάστασή Του έφερε τον Κύριο μέσα στη δόξα—Λκ 24:26, Α΄ Κορ 15:43, Πραξ 3:13, 15.
 - β. Σύμφωνα με την έννοια της Καινής Διαθήκης, η ανάσταση είναι η απελευθέρωση στη ζωή, και αυτή η απελευθέρωση αποτελεί ζήτημα δοξασμού. Η λέξη «δοξασμός», επομένως, είναι συνώνυμο της λέξης «ανάσταση».
- Γ. Σήμερα ο Υιός πρόκειται να δοξαστεί δια της εκκλησίας, ώστε να μπορέσει να δοξαστεί και ο Πατέρας μέσα στον Υιό και μέσω Αυτού—Ιω 17:22, Εφ 3:21:
 - 1. Δόξα είναι η έκφραση της θείας ζωής και της θείας φύσης. Όσο περισσότερο ζούμε δια της θείας ζωής και της θείας φύσης, τόσο περισσότερη θεία δόξα θα υπάρχει στην εκκλησία—Ιω 17:22, Εφ 3:21.
 - 2. Ο Πατέρας δοξάζεται μέσω της οργανικής ένωσης των πιστών του Χριστού με τον Πατέρα εν τω Υιώ σε μια θαυμάσια εμπεριεχόμενη ενότητα—Ιω 17:23:
 - α. Όταν είμαστε ένα, δοξάζεται ο Χριστός, αλλά επίσης δοξάζεται και ο Πατέρας.
 - β. Η ενότητα στον Ιωάννη 17 είναι για τον δοξασμό του Πατέρα εν τω Υιώ. Αυτή η ενότητα στην πραγματικότητα είναι ο θείος δοξασμός.
 - 3. Κατά τον θείο δοξασμό, ο Τριαδικός Θεός δοξάζεται μέσα στην ανθρώπινη φύση και η ανθρώπινη φύση δοξάζεται στη θειότητα—Απ 21:10-11.